

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigramma 2. Herodias esto suaui odore fragrans, & Arabicas olens
delicias, tamen vulturis ínstar, hiat cadauer.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

209
LIBER III.

M O R S.

Epigramma 1.

Ioannes vbi Herodem arguit incestus
cum Joseph Patriarchâ
comparatur.

Incestas epulas, inconcessosque hymenæos
Cypride quos zonâ vinxit adulter hymen,
Despuit, & duris Vox increpat a qua querelis.
Alter an hic Joseph? carcer & alter erit?
Vix breue Josephus spolium sed liquit, & umbram;
Præco suum ponit corpus, & exuuias.
Ille fugit: tristes hic induit ultrò catenas.
Hic Dominæ noxas arguit: ille filer.
Hic sedet in cippo, cœcoque doloris asylo:
Libet at ille graui compede, sceptræ regit.
Ne quid turpe patret; gemuit sub carcere Joseph.
Ne probra foeda pati Vox pia possit, obit.
O quis vocis honos! quam prouida cura pudoris!
Vel spectare nefas, cui graue crimen erat.

Epigramma 2.

Herodias esto suavi odore fragrans, &
Arabicas olens delicias, tamen vul-
turis instar, hiat cadauer.

Frons violis, liquidaque comæ cui fimbria nardo
Liquitur, & Syrias purpura spirat opes.
Cinnamaque vda rosis, quæ mysta remandit, odoris.
Os ut olens auræ quæ præit, inde trahat:
Anne putas suaves myrræ transpirat honores?
Lena meram putri rabe mephitin olet.
Sic potius, gratos ceu vultur abhorret odores:
Putida lana putri mente cadauer ^(a) iat.

Odit ^(a)

Odit & illa rosas, roseique pudoris honorem,
Vatis in ore nigri vulturis hoc & habet.

(a) *Vultur suaves fugit odores, & ambit cadaver.*

Epigramma 3.

Ioannis sanguinem uti dulcissimum mel
Herodes & Herodias sitiunt.

D Elicias Siculo quas instruat aula paratu,
Paupere de ferro cippus acerbus alit.
Mors lautas epulas in regia fercla ministrat,
Quae flos Ambrosiae, siue medulla fluat.
Iam satur, ecce, mero Rex, & Regina leonum,
Dulcia de casto saignine pocula sitit.
En vocis caput ambo vorant, nec miror Erinnyn.
Id mera dulcedo est, mel furor inde bibet.

Epigramma 4.

Herodias filia praegregni dimidio eli-
git Ioannis caput.

MOMVS AD HERODIADEM.

Q Vx poteras sceptro partiri principe regni
Dimidium, maiis lugubre stulta caput.
Pars vatis cui parua Syro præponderat orbi,
Quam non æqua bilanx ista furoris erat.
Si furor est, odiumque caput, præ diuite regni
Dote legi, est æquo carius emetus amor.

Epigramma 5.

Ioannes damnatur, & noxae deditur.

T Urpe chori pretium cadit, ah ! chelys aurea vatum.
Et nigra præda lupæ, candidus agnus obit.
Iam Lestrygoniæ cœnæ pro ! quale theatrum ! (4)
Sanguineo fumant cœdua colla mero.

N v

Hæc